

بەفرۆ دیوار

* غفور صالح عبدالله *

پێشکەشە بە ئەندەری یفیمچ پالەوانی
چیرۆکی (ژووری ژمارە ٦) ی چیخوف

دە سالیك دەربەدەری وەكو نامۆبەك و نەفرەت لیکراویك بۆی
هاتمەو. . . دەروەی خانووە سپیەكە گەلنی سەرما بوو «تۆ بێنی
تەزیوو بوو سەرماپەکی بەلەزەت بوو» ئەو دەور و بەرەری وەكو
پەرەسێلكەپەکی نامۆ تاساندبوو. چار و پەرەردوو لە گۆ چوو
بوون، پەل و پۆیان شكابوو (سەرما) من بەلەزەت بوو،
دەشبی ملیون كەس تیر جینسۆی كەن و نەحەتی بەسەرا
بیارین. یەكێكە لەو دیاردانەش كە هەمیشە هەرەشە و گۆرەشە
لە بوونی مرۆف دەكا، یان دەشبی لەمەر من جوژە خەیاڵیكی
خۆ كوشتن بێ) ئەو سەرماپەکی مۆسكۆو بترسبۆرگیش نەبوو كە
ئەنتۆشا لە چیرۆكەكانی دا باسی كردووە، گواپە گۆنی ی بنیادەم
وەكو هەویری هەلبزركا و هەلئەوەرینی، لە ولاتی لای خۆمان

خانووە سپیەكەم كردە قوناغی پشوووان، تۆ بێنی كۆنجی
بریاردانێكی دیکە. ئەنجا دوای ئێرە بەرەو كۆنی بریار بەدم و
بۆی تۆی تەقینم؟! تۆنكە ناگرم. . . .! دەمێك بوو و تەكە
ئەنتۆشام كردبوو حەماییل و لەسەر شانیکم دامدوووریو، یان
كردبوو مەلم، خۆم بێ ئەخلافاند. (بەختەویری راستەقینە
بێ تەنیایی مەحالە) خۆشیم پێم نەزانیبوو كە چۆن، رقم
لێی هەلسابوو «لەو وتەپە»، دەمویست بە هەر كلۆجی بێی لە
تارمایی و خیسوی ئەو وتەنەحەتیە رەهابم، قووتاریم،
بیرەوینمەو. نەمدەویست بگەریمەو بو ئەو شارەری كە دوای

دهلین هرکه به فر باری که شی ناو به فر فینک ده بی، به لام
 کره بایه که له گه رووی ده بره نه که وه کو ده مه گو یزان
 هملی ده کرد، به فره که می ده به ست. به فره که ش تازه خستبوی،
 ده وه نه کانی قه دپال ریزه کیوه که سه رو پالتوی به له که به له کی
 سپیان له خویان لوول دابوو. . . به ریزان، بو ساته وه ختی،
 یان تنها جاری نه گه روو خست به فر موون له دنیای پریشی
 بیرو که می چیرو که کانم به له سه بم، بو ساته وه ختی به هزاران
 پینه و په روو قیری سبی ده لاقه می (نه زیفه کانم) دم به ست که م.
 نه گه رچیش نه مه می تمه جاره (نه زیفه کی) دیکه به، بو ن و
 تامیکی دیکه به، ژانیکی دیکه به، پرژه می خو کو شتی کی
 دیکه به. ناوم - مقادر روستم - ه، به ریکه و تیش بوومه نووسه ر،
 به که مجار له ده زگایه کی چاهه مه نی بوومه گسگدر، له پاشانیش
 کو لکیشی کتیب، دواجاریش کاری تیپ ریکه خستیان خسته
 نه ستوم. به م کاره فره خوشحال و خوشنود بووم، نه وه نده ش
 خوشنود بووم بو به هر نه و رژه نامه به کم بو اشاره که مان بو
 دایکم ره وانه کرد، که کوربه که می سه ری گوری سینی گرتووه،
 چاوه ری می نه وه شی لی ده کری بیته شت. . . نه بوومه هیچ . . .
 دایکیشم هر که زانی نووسه رم نه و رژه می گه رامه وه بو
 اشاره که مان به کم مووچه می فرمانه که می بده می، چه موله به کی
 لی نام و وتی (نیسکت خواته وه وه سیه ته که می باوکت باش هینابه
 دی، نه بووست بیته دختورر تا نه خوشبیه که می
 چاره سه رکه می. . . دایکه تا دوا می چند سالی کیش نه یده زانی له
 کو لیج سه رنه که وتوه. . . مرم نه برده، له رژه نامه به که دا بوومه
 نووسه ری کی ده ره جه همت، ستوونیکیان بی دابووم، خوم و
 خه لکیم به قسه بی سه رو به ره کانم تفره ده دا. . . دایکم
 نه شیده زانی نه و سالانه می کو لیجیم به راوانان و هه لئه له تاندنی
 کچان به سه ر برده، چندان کیژی ش له به سه ر کی شی و
 بی به قایی من ده سه ر داری خویندن بوون و میردیان کرد، و اتا
 به خیانم سو تساندو پاشه رژیان چوه کو شی وه رزی
 میردوزاق و زوقی مندا ل به خیکردنه وه. وا دیاره، له به ره نه وه می

خوم به ختم له نیو دوزه خیکی قیرین دا تهراتینی بوو.
 ده ربار بوونیش لی می مه حال بوو، بو به وه تهرحه ره فتارم ده کرد
 یان ره فتارم به وه تهرحه بوو، بی نه وه می خوشم لی می به ناگابم،
 تا که وتمه نیو هه لدی ریکی هزار به هزار می توله می نه وانه وه،
 ناره زووه سه رسه خسته کانم رووه و نامیز نافرته تیکی ره شتاله
 به له کی شیان کردم، هزاران جار له زه ریای پر شه پوی
 هه وه سه کانی نه ودا ده بوومه په رو به کی بی نویژ، دوا می
 بی راز کردنیکی ئیجگار، بو سو زو کلپه می حزم به دم زوره
 زوری گریانه وه خپ ده بوو، نالای خو به ده سته وه دانی
 هه لده کرد. . . له گه ل بوونی به کم منالمان سی به سی به جیم
 هیشت، له ده فته ری بوون و بی سه وه ریما کوژی به وه، دوا می
 نه وه ش نه ویش موری کی نوی تری نایه سه ر لاپه ری
 هه لپه رو و کاوی قنچکه دل که کم، بووه قوبه به که له زنجیره می
 خو کو شتنه بی ده نگه کانم. . . نه لالا، که ریکه و تیکی
 به ده به ختانه به، هه رزه کاری کی گه ریانی له هه سو و
 داب ونه ریت و دوا که وتوویه که هه لی و، له و په ری شار ستانه تا
 بیته موانی جاده و کولانه پر نه خوشبیه کانی سیکس و له ش
 فرو شتن و بو ن و تامی سه نده و بیچ و به دمه سستی، به ریکه و تیش
 له کو شی نافرته تیکی برسی هه موو شتی تفره بگری. . . بو
 ده ره وه دوور هه لمر وانی، به رده قاره مان بیسه شیر به فرینه و،
 به ره و ناستیک ده می دابچراندبوو، به فر داپوشی بوو، تنها
 کوند به که می ژیری ره ش ده چوه، چلووره شور وه بووه کانی
 به رده می که وه کو ریزه رمیکی گیسرو گه وال بیوونه که له به
 دره کانی، هه ندیکان له ناوه راسته وه، یان له نوو که وه به هج
 هویه که بی شکابوون، بنیاده م بوونی سهیره، یان ده شی
 هه لسه بی، زور ناوی تری ش هه به ده توانی لی می بنی می، خوی
 ده مری می، دارو به رده که کاته میژووی بوون و نه مری می خوی،
 نه وه نده شته مردوه کانی سه روست میژووی بوونی ده پاریزن،
 که چی خوی ناتوانی بیاری می. . . ! ده شی تمه گابه رده،
 گابه رده که می - سیزیف - بی، نه گه ره ویش نه بی، ده شی تمه

گابه‌رده هر له‌سره‌تای بوونه‌وه سروشت بو‌دیکوری خوی له‌وی دانایی. یان نه‌و گابه‌رده بی که - پرومیشوس - یان پیوه‌سته‌وه، یاخود پاله‌وانیکی دیر زه‌مان هر بو‌گره‌وکردن له‌جیگایه‌که‌وه هیناویه‌تی وله‌وی داناه. له‌درزی شووشه‌بندی خانوه سپه‌که‌وه، سه‌مفونیاپه‌کی کورژن خوی ده‌کرده ژووره‌وه، کورژنی سه‌دان نه‌سپ، یان که‌متر ده‌یان نه‌سپی ره‌ش و سوورو‌سی و کویته، له‌و بناره‌و له‌ناو جهرگی میژوه‌وه که‌شکه‌لانی برک‌ردبوو، په‌کیک له‌نه‌سپه‌کان گلاو هه‌پرون و به‌شیرون بوو، سواره‌که‌یشی خه‌لتان خونین بوو، له‌پال گابه‌رده‌که‌خوی شارده‌وه، تاراسپه‌که‌ی بناره‌که‌په‌له‌په‌له‌ی خوی تاریکی کرد، شیره‌به‌فرینه‌که‌له‌ناو ده‌ریاچه‌په‌کی رنگ سووردا له‌نگه‌ری گرتبوو، دیارده‌ی هه‌لکشان و داکشانی پیک هیناوشه‌پوله‌کان خویان ده‌کیشا به‌قهرغه‌کانی شیره‌که‌وه. وه‌ئاگا هاتمه‌وه پتر له‌په‌نجا سال به‌رو دواگرابوومه‌وه، رقم له‌خوم بووه، نه‌مزانی بو.؟. له‌هموو کاتر‌میره‌کانی ناوخودا سه‌عات له‌ده‌مه‌وعسر لاکه‌ل بیوو، خوره‌که‌له‌ودویی دم‌که‌لی ده‌ربه‌نه‌که‌وه به‌بی ره‌زامه‌ندی خوی که‌وتبوه خه‌لوه‌تیکي کاتیه‌وه، یان هر له‌به‌یانیوه‌گه‌واله‌کان به‌تما بوون به‌رده‌وامی به‌پیلانه‌که‌یان بده‌ن بو‌گوره‌وه‌شاردانی هه‌تاوه‌که، جارنکی دیکه‌بویشایی گه‌ردوون به‌قوزاخه‌ی په‌موی ته‌زیو به‌تن. دووای دره‌نگه‌نیوه‌رویه‌ک له‌جاده‌و کولانه‌به‌فر به‌ستوه‌کانی شاره‌که‌ی - برایم پاشا - خوم ده‌فرتاند، ئوتومبیلی بووه‌ه‌شارگه‌ی گه‌رم بوونه‌وه‌م، نه‌مزانی نه‌و ماویه‌ی نیوان شاره‌که‌و خانوه سپه‌که‌خوم لی‌که‌وتبوو، یان نه‌وه‌تا که‌وتبوومه‌نیوه‌گه‌رمی له‌خوجونه‌نه‌به‌دیه‌کانمه‌وه، هر نه‌وه‌نم ناگا له‌خو بوو زه‌نگیکی نه‌فسووناوی ناوه‌وه به‌خه‌به‌ری هینامه‌وه، که‌گه‌یشتوه‌مه‌ده‌ربه‌نه‌که‌وبه‌رانبه‌ر خانوه سپه‌که‌ش، به‌دوو دلیه‌زگماکه‌که‌مه‌وه، یان نه‌به‌دیه‌که‌مه‌وه (راننده) که‌م حالی کرد له‌وی‌را دیمه‌خواره‌وه. (ئه‌للا بونی به‌فر. بونی به‌فر و بونی جه‌سته‌ی ناره‌قاوی نافرته.!)

خانوه سپه‌که‌له‌دوله‌که‌ی به‌رانبه‌ر ریزه‌کیوه‌که‌به‌ته‌رحی تاشه‌به‌ردیکی چوری شیر مت بیوو، دیواری چوارم و دینگه‌کان تازه‌گه‌چکاری کرابوونه‌وه، له‌دوور‌راش سه‌ربانه‌که‌ی دیاربوو دارمال به‌فر بوو، به‌لام سی دیواره‌که‌ی دیکه‌سه‌روم‌ئاوینه‌به‌ندبوون، له‌ناوه‌وه‌دوو ده‌رگا له‌سه‌ر دیواری چوارم ده‌می ره‌شیان دابووه، پیش خزمه‌ته‌کان لیوه‌ی ده‌چوونه‌ژووره‌وه‌وه، به‌ده‌ستی پریش داخوازی مشت‌ریه‌کانیان هه‌لگرتوه‌وه، ده‌هاتنه‌ده‌روه، له‌روژی واش دا که‌م مشت‌ریه، ته‌نها دووسی لاو له‌قوژنی به‌ده‌م فیشکه‌ی جگه‌ره‌و پیک هه‌لدانه‌وه، زورجار به‌بی ده‌نگی چاویان ده‌بیری‌یه‌ده‌روه و تاس ده‌بیردنه‌وه. نافرته‌ی و دووسی منال و زرته‌بوژنیک قوژنیکي دیان سیخناخ کردبوو، به‌کاوه‌خوه به‌تان خواردنه‌وه ملوش بوون، دیاربوو دیمه‌نی به‌فره‌که‌ئیشه‌های کردبوونه‌وه، یان ریگای پی‌گرتبوون. په‌کیک له‌پیش خزمه‌ته‌کان به‌کاوه‌خو بزه‌په‌کی (موزیه‌فه‌وه) لیم هاته‌پیشه‌وه:

- فرمو.؟
- قایی شیری شیرو، له‌گه‌ل کاسه‌یه‌به‌فری خوایی.
- مه‌زه.
- بی‌ناوی، تالی تالی ده‌بیری.

بزه‌په‌کی ته‌وه‌ساوی هاتی‌ولی‌داو روژشت. زورجار چاوم ده‌بیری‌یه‌نه‌و نافرته‌ی که‌زرته‌بوژه‌که‌به‌رانبه‌ری روژشتیوو وپشتی لیم بوو. نه‌و نافرته‌بوو که‌به‌هه‌ز لی‌کردنیه‌وه‌ده‌میکه‌هه‌قم گرتوه، چاویک ده‌توت هه‌رجه‌هه‌نگی تاریکی هه‌به‌ده‌به‌خشی. چهند جاریش به‌مرو موی له‌گه‌ل زرته‌بوژه‌که‌ی به‌رانبه‌ری ده‌ئاخاوت، «ئاناسرگیفنا» په‌کی وه‌یاد ده‌هینامه‌وه له‌گلینه‌کانی‌دا خه‌ست بوته‌وه‌و بنی ناوه‌ته‌وه. به‌ته‌ماشاکردنیکه‌وه‌چاوی هه‌لدبه‌بری زور واتاو لیکدانه‌وی و خوشم کرده «گوروف». (سه‌رجمی گه‌وه‌ری بنیادم بریتیه‌له‌هسته‌ی برسپه‌تی و سه‌رماو به‌دناوی و زیان وترسی هاملی‌تانه‌له‌مردن، هه‌مو ژیا‌نیش له‌م هه‌ستانه‌دایه). هه‌رکه‌دووی ده‌سال ده‌ربه‌ده‌ری وه‌کو نامویه‌ک بو‌شاره‌کم گه‌رامه‌وه،

دایکم پیاما هه‌لشاخا (ها سه‌ره‌رۆ له‌کوی بووی؟ .. خوت داده‌نیی ..)

- نه‌خیر .. سه‌ره‌رۆ نیم .. سه‌علووکم ..

دایکم واتای (سه‌علووک) نه‌ده‌زانی بۆیه به‌تووره‌یه‌وه به‌ره‌رچی دامه‌وه:

- نه‌خیر .. خوهریت ..

- به‌دووی ده‌رمانی ته‌نیاپه‌وه وێلم ..

- ده‌برۆ کچه‌ قه‌ره‌جیک هه‌لخه‌زینه وئه‌وه‌ش ده‌رمان و به‌ره‌یه‌وه .. نه‌یده‌زانی ئه‌وه‌شم به‌یاساغی تاقی کردۆته‌وه، له‌گه‌رمه‌ی ئامیزێ ده‌یان مینه‌دا ته‌نیاپه‌که‌م به‌رانبه‌رم ده‌سته‌ویه‌خه ده‌وه‌ستا وه‌هه‌ره‌شه‌ی لی‌ده‌کردم، تۆلستوی واته‌نی، ژووری نووستن گه‌وره‌ترین مه‌رگه‌ساته .. ئیستاش نه‌ ژن و نه‌ دوستم هه‌یه‌و نه‌ده‌زگیران .. یان گوزه‌رانیکی پر رۆتین، به‌ هه‌زار بگه‌ره‌به‌رده‌ ماوه‌ی فه‌رمانه‌ بی‌ په‌رواکه‌م له‌ ده‌زگاکه‌ به‌سه‌ر ده‌بم. یان به‌ یه‌ک دوو درۆ دایکم فریو ده‌دم و، به‌ره‌و (خه‌راباتیکی) لیژ ده‌بمه‌وه، له‌ویش را دووی خویندنه‌وه‌ی کتیی ده‌مه‌ته‌قیکی پر سه‌ریه‌شه‌ گه‌رم ده‌بی. زۆربه‌ی ده‌مه‌ته‌قیی ئه‌و شه‌وانه، به‌ قسه‌که‌ی «س،کپ ده‌بی»، سه‌به‌اره‌ت به‌خوڕ بابه‌تییکی خویندبووه‌و، هه‌موو شه‌وی له‌و شه‌وانه هه‌رده‌یۆته‌وه. گواپه‌ دووی ئه‌وه‌نده‌ ملیۆن ساله‌ی که‌ خوڕ تیشک به‌زه‌وی ده‌دات لی‌ده‌رسن: ئایا تیشکی به‌زه‌وی داوه، ئه‌ویش وه‌رام ده‌داته‌وه: وا بزاتم ئه‌ستیره‌یه‌کی وا هه‌یه‌ که‌ تیشکم به‌ی دای .. پێشخه‌مه‌ته‌که‌ قاپه‌ شیره‌ شیره‌که‌و کاسه‌ به‌فره‌ خویه‌که‌ی بو هینابووم، قاپه‌که‌ گه‌بیشبووه‌ نیوه‌ی، به‌لام ساردوسری سه‌رم‌که‌ کۆلی به‌ به‌نجی مه‌یه‌که‌دا بوون، تینی گه‌رمیه‌ک ته‌وێلی .. سووکه‌ ده‌دام، ته‌بله‌کی جگه‌ره‌که‌ش خه‌ریک بوو، جگه‌ره‌ دارمال ده‌بوو. ئه‌مجاره‌یان هه‌رکه‌ چاوم هه‌لبه‌ر و نیگام هه‌واله‌ی ریگاکه‌ی ده‌روه‌ کرد، نه‌مزانی پالتۆ ره‌شیک له‌کویوه‌ وه‌کو پیره‌ هه‌لۆیه‌ک له‌ نووکی ریگاکه‌ نیشه‌وه، تا خۆی کرده‌ ژووره‌وه‌ی ئاوینه‌ به‌نده‌کانه‌وه چاوم لی‌ نه‌تروکاند، پالتۆیه‌کی ره‌ش تا خوار ئه‌ژنۆوه‌ی له‌به‌ر بوو، میلوانه‌که‌ی نیوه‌ی چه‌ناگه‌ی گرتبووه‌، چاویلکه‌یه‌کی خه‌ری له‌چاو بوو، له‌ژیر شووشه‌کانیه‌وه‌ چاوه‌ خۆله‌ میشیه‌کانی تروسکه‌یه‌کی سه‌پریان تی‌زابوو، تروسکه‌یه‌ک هه‌یج واتایه‌ک نه‌گه‌ینه‌نی، ته‌نها ئومیدبه‌روای نه‌بی، چوارچینه‌وه‌ خه‌ره‌که‌ی

چاویلکه‌که‌ برۆ ته‌نکه‌کانی دانه‌پوشیوو. ردینیکی چه‌ناگه‌یی - سه‌سووکه‌ - ماش و برنج بیوو، کتییکی گه‌وره‌، یا چاکتر وایه‌ بلین ده‌فته‌ریکی قه‌باره‌ گه‌وره‌ی نابوو به‌نگلی، تا به‌جیشم هه‌شت بۆم ده‌رنه‌که‌وت چ نه‌یه‌کی له‌گه‌ل خویا هه‌لگرتوو، به‌بی خۆلق کردن کورسه‌کی لای میزه‌که‌ی منه‌وه راکیشاو، له‌لای چه‌مه‌وه‌ رۆنیش .. دیسان پێشخه‌مه‌ته‌که‌ وه‌کو ئه‌و ره‌فته‌ری له‌گه‌ل منا کردی به‌هه‌مان ره‌فتار له‌ویش نزیک بووه:

- فه‌رموو ..؟

بی‌ئوه‌ی سه‌ر هه‌لبه‌ری:

- قاپی شیری شیرو کاسه‌یه‌ک به‌فری خویا ..

- به‌لی .. مه‌زه ..؟

هه‌ربه‌و دۆخه‌ی پێشوی وه‌رامی دایه‌وه:

- به‌ی ناوی، تالی تالی ده‌به‌ری ..

پێشخه‌مه‌ته‌که‌ بو ئه‌ویش هه‌مان زه‌رده‌ی ته‌وه‌ساوی هاتی ..

چاویکی ترم به‌یه «ئاناسرگینا»که‌ی به‌رانبه‌رم. ئه‌مجاره‌یان چاوه‌کانی «خه‌جه‌»یان وه‌بیره‌ینه‌مه‌وه، ئه‌و ئافه‌ره‌ته‌ که‌ به‌حه‌ز لی‌کردنیه‌وه‌ ده‌قم گرتوو، له‌ هه‌رزه‌کاریه‌وه‌ ده‌یان خه‌ونی پیه‌وه ده‌بینم، خه‌جش به‌ زۆره‌ ملی به‌کابراهیکی شیت و شوریان به‌ شوودابوو، ئه‌نجامیش هه‌ر له‌گه‌ل لووسکه‌یه‌ک هه‌لات و من و کابرا شینه‌که‌شی هه‌نانه‌ سارد هه‌شته‌وه .. کابرا پالتۆ ره‌شه‌که‌ به‌ جمگه‌ی ناوه‌راستی قامکه‌ درێژو زرافه‌کانی ده‌سته‌چه‌په‌ی، ته‌ق وتۆیقیکی به‌ ئاواز هه‌نده‌ک جاریش نه‌شازی هه‌لده‌ستان، ده‌تووت لاسایی هه‌نده‌ سووره‌کان ده‌کاته‌وه، وه‌کو ده‌نگی کوودیه‌کی ناوه‌کۆل کراوی ووشکه‌وه‌ بوو، درنگی ده‌هات.

چاوم تی‌به‌ری به‌یه‌کی سه‌یر، به‌یه‌ک له‌نیوان بی‌ئومیدی و دل به‌ دنیا خۆشی له‌رووخساری دا ده‌خناپه‌وه، یان به‌یه‌ک بوو له‌نیوان خه‌م و ته‌وه‌سه‌وه‌ راده‌چه‌نی .. جاروباریش نه‌رمه‌ کۆکه‌یه‌ک ده‌کۆکی، دیاربوو له‌رووی نه‌ده‌هات به‌ کامی دله‌وه‌ بکۆکی، بۆیه (شمسی) ماسوولکه‌کانی سه‌روچاوی هه‌لده‌زه‌بان، خوین رووبه‌ری رووخساری ده‌ته‌نی، ئاگام لی‌بوو جاریکیان ده‌سه‌سره‌یکی ده‌ریناو، ده‌م وپلی بی‌سپه‌یه‌وه، هه‌رکه‌ ویستی به‌ په‌له‌ بی‌ئاخه‌نیه‌ گه‌رفانه‌یه‌وه، خوینیکی گه‌ش چمکی ده‌سه‌سره‌که‌ی سوور کردبوو، هه‌ست به‌کۆلدان به‌رانبه‌رم له‌ چاوانی راده‌دره‌وشاپه‌وه، بۆیه به‌ کزیه‌که‌وه‌ ده‌ستیکی هینا به‌سه‌ر

نمو کتیه گه وره بهی له بهرده می داینا بوو، نهختی چاویلکه که ی
 هه نبری، به دهنگیکی که رخه وه وتی:
 - دوو سالم له نه خوشخانه ی - تویشه - به سهر برده .
 سهریکی که مته رخه میم بو له قاندو بوشم روون بووه . گهر چی
 له بهرم گران بوو ناوها دانی پیا بئی، وه کو دان به تاوانیکی
 گه وره دا بئی که کردویه تی و ابوو . . .
 - دووای نه وه ی له - سه خالین - که قووتار بووم، نه نجا به ره و
 سه خالینی نه خوشخانه ی تویشه . . .
 - هه موو له سه خالین له دایک بووین، نه نجامیش له سه خالین
 ده مرین . . .
 کابرا پالتو ره شه که وتی:
 - تنیا یی به ته واوه تی توی روو خاندوه . . .
 - چون ده زانی هه ست به تنیایی ده که م . . . ؟
 - هه موو نه خوشیه ک هه ر زوو له سه روچاوی مروث دا دیار
 ده که وتی . . .
 - ماموستای . . . ؟
 کابرا پالتو ره شه که وتی:
 - نه خیر . . . کولجی یاسام ته واو کردوه . . .
 - ئیستا . . . ؟
 - به ره لام . . . سه علووک . . .
 - به لام . . . سه علووک که سانی که له میردو یاخی وره وشت
 به رزو سوارچاکن . . . ؟!
 - به لئی . . . راسته (به بزه به کی ته وه ساویه وه نه مه ی وت) . . .
 - که واته کوا نه سپه که ت ؟
 - له و ریزه کیوه ی به ران بهرت هه لدیراو هه پرون به هه پرون بوو
 (دهستی بو ریزه کیوه که ی به ران بهر خانووه سپه که دریز کرد) . . .
 به ته واوی سه رگرم بیوو و له بهر خویه وه ده یوت، به لکو نه وه ی
 له ده می ده هاته ده ره وه ده گه شته گویم: بوم روون بووه
 روشنی ریکی ناسایی نیه بگره له دم ودوی دیار بوو زوریش
 ده خوینیه وه، نه و قسانه ی که به چاکی گویم لی بوو وتی:-
 - کازانتزاکی ده لئی . . . ده بی به سهر دیواره کان بروخینین،
 نه گهریش چهندان سهر داده رزی به لام سه ره نجام دیواره کان
 هه رس دین . . . چاوم برپیوه «نانا سرگیفنا» که ی به ران بهر،
 کابرا پالتو ره شه که دیسانه وه کو که کوکی پی که وت، خوین

سه روچاوی له ژیر پسته که وه سوور کرد، سه ره نه نوی
 ده سه سه ره که ی ده ره تیاو دم و پلی سر پیه وه . . . به دم وه وه سیک
 په لته وه لیم پرسى:
 - دوا قوناغت کوئی به . . . ؟

- دوو سی روژ ده بی له نه خوشخانه که ئیزیان داوم، ده سا
 خانیك، یان خه راباتیک ده که مه هیلا ناو هه وار، یان گلکو . . .
 هه ر نه وه نده خوم پی گیرا، یان به ته واوه تی پی نارامی له شی
 ده رزیان ده کردم، هه لسام، به نیگایه کی نه نیه وه مالتا وایم له
 «نانا سرگیفنا» که کرد، بی نه وه ی مالتا وای له کابرا پالتو ره شه که
 بکه م، نه ویش قاپه شیره شیره که ی فت کرد بوو، بزه به کی سه ره
 مه رگانه له چاوانی را ده دره وشایه وه . به له تر دان له ده رگای خانووه
 سپه که ناوه دیو بووم، له ده ره وه کزه بایه سه ره که ی ده ره به نه که
 به ره به ره کانی به نجی مه به که ی بو نه ده کرا، بو به پی به روا بوو . . .
 هه رکه گه شتمه سه رجاده که وه نه گه شتم، ناو ریکم به ره و
 خانووه سپه که دایه وه، کابرا پالتو ره شه که به دم سه ما کردنه وه
 له ناوه راستی خانووه سپه که، ده ستیکی مالتا وای بو
 هه لته کاندم، منیش بزه به کی پی تام گرتمی و به کاوه خووه به
 دهستی چه به بوم سه نده وه، هه تا چاوم لی لاکه ل بوو
 سه مایه کی نه شازی ده کردو دهستی بو هه لته کاندم، هه ر له وساته
 وه کو دلم خور په به کی تی که وتی، هه ستم کرد سه مای
 سه ره مه رگه، ده لئین بنیادم هه رکه له سه ره مه رگا پی له سه ر
 نوین دا له قه فرتی ده کا، ثم سه ره مه رگه که ی شی له گه ل خه لکی
 تر جیاواز بوو . . . دووا قسه ی وه کو زهنگی کتیسایه که له میحرابی
 می شکما ده زرینگایه وه (ده بی دیواره کان به سه ر بروخینین،
 دیواره کان به سه ر بروخینین . . .) . . .

وه کو ده ست هه لته کاندنه که ی نه و، هه ستم له ئوتومبیلیک
 هه لته کاند تا به ره و نه و شاره ی که پاش ده لئین ده ره به ده ری وه کو
 تامویه ک بو ی هاتمه وه، بمباته وه . . .

* * *

که رکوک / سه ره تای ۱۹۸۸

(*): و ته به کی چیخوفه له چیرۆکی «ژووری ژماره ۶» ی دا
 هاتوو . . .